

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15Cpr/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217605
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3815217605.7

Uznesenie

Z. súd Prievidza v právnej veci žalobkyne: C. E., nar. X.XX.XXXX, bytom F. T., J. č. XXX/X, zast. Advokátska kancelária Mendel, s.r.o. Bratislava, Štefánikova č. 15, IČO: 50 270 524, proti žalovanému: J. F. so sídlom T., R. F. č. 2, O.: XXXXXXXX, zast. Alter IURIS, s.r.o. so sídlom Bratislava, Tolstého č. 9, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, takto

rozhodol:

S c h v a ľ u j e uzavretý súdny zmierny, ktorý znie:

I. Žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.785,97 eur netto /tzn. po úhrade príslušných preddavkov/platieb na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a daň z príjmov v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi/ v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Zaplacením vyššie uvedenej sumy sa považujú všetky nároky strán vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu a neplatného skončenia pracovného pomeru /v zmysle medzitimného rozsudku vydaného Okresným súdom Prievidza dňa 10.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.11.2016, č.j. 15Cpr/4/2015-584, na základe ktorého súd určil, že skončenie pracovného pomeru žalobcu výpoveďou danou 19.05.2015, ktorá bola daná podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, je neplatná a určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného končí počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku/ najmä náhrady mzdy a vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu /vyplatenie odstupného z neplatného právneho úkonu - výpoveď zo dňa 19.05.2015, ktorá bola daná podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce/ v celom rozsahu za vysporiadané.

III. Konanie v časti žalobného návrhu týkajúceho sa náhrady mzdy mesačne vo výške 766,22 eur do dňa, kedy žalovaný umožní žalobcovi pokračovať v práci z a s t a v u j e .

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 30%.

o d ô v o d n e n i e :

1. V uvedenej veci Okresný súd Prievidza rozhodol medzitimným rozsudkom sp. zn. 15Cpr/4/2015 zo dňa 10.10.2016 tak, že určil, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne výpoveďou danou 19.5.2015, ktorá bola daná podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatná. Zároveň súd určil, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného končí počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Predmetný medzitimný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 16.11.2016.

2. Písomným podaním z 18.1.2017 doručeným súdu elektronicky a aj poštou obe procesné strany oznámili súdu, že ohľadom nároku žalobkyne na náhradu mzdy v súvislosti s neplatnosťou skončenia pracovného pomeru uzavreli dohodu, ktorú žiadajú schváliť formou súdneho zmiernu. Zároveň pripojili znenie zmiernu, ktorý uzatvorili obe strany dňa 18.1.2017. Podľa znenia zmiernu žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobkyňu sumu 4785,97 eur netto v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia

právoplatnosti uznesenia. Zaplatením vyššie uvedenej sumy považujú všetky nároky strán vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu a neplatného skončenia pracovného pomeru, najmä náhrada mzdy a vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu z titulu vyplatenia odstupného, v celom rozsahu za vysporiadané. Právny zástupca žalobkyne zároveň týmto podaním zobral späť žalobu aj v časti náhrady mzdy za dobu odo dňa, kedy jej žalovaný umožní pokračovať v práci. Uvedené podanie je podpísané právnymi zástupcami oboch procesných strán.

3. Na určený termín pojednávania na deň 19.1.2017 sa procesné strany nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili s tým, že žiadali uzavretý súdny zmier schváliť.

4. Podľa § 148 ods. 1,2 CSP žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiaru sa má súd vždy pokúsiť.

Súd rozhodne o tom, či uzavretý súdny zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

5. V zmysle citovaného ustanovenia CSP súd uzavretý súdny zmier schválil, pretože nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalobkyni v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru vzniká nárok na náhradu mzdy v súlade s § 79 ods. 1 Zákonníka práce, podľa ktorého ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Medzi účastníkmi nebola sporná výška mesačnej náhrady mzdy 766,00 eur a ani doba, za ktorú táto náhrada mzdy žalobkyni patrí. Vzhľadom na skončenie pracovného pomeru súdom patrí žalobkyni náhrada mzdy len do momentu právoplatnosti rozsudku súdu o skončení pracovného pomeru. Procesné strany si zároveň v zmiaru upravili aj vzájomný nárok žalovaného voči žalobkyni z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia z titulu vyplateného odstupného žalobkyni. Uvedené sa prejavilo v dôsledku započítania v celkovej sume, ktorú má žalovaný podľa obsahu zmiaru žalobkyni zaplatiť. Keďže ide o usporiadanie veci zmirom, takáto dohoda je možná, pretože účastníci si v širšom zmysle slova vysporiadali všetky vzájomné práva a povinnosti. Z povahy ukončenia sporu súdnym zmirom vyplýva, že účastníci si môžu upraviť svoje vzťahy aj rozdielne oproti uplatneným nárokom. Nakoniec v zmiari procesné strany zhodne konštatujú, že považujú svoje nároky sa vysporiadané v celom rozsahu.

6. V súlade s § 145 ods. 2 CSP súd rozhodol o čiastočnom zastavení konania ohľadom pôvodne uplatneného nároku žalobkyne na náhradu mzdy vo výške 766,22 eur odo dňa, kedy žalovaný umožní žalobcovi pokračovať v práci. Súd akceptoval dispozíciu žalobkyne s návrhom a konanie v tejto časti zastavil. Vzhľadom na to, že späťvzatie žaloby v tejto časti bolo podpísané aj zástupcom žalovaného, súd mal za to, že je daný súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby /146 ods. 1 CSP/.

7. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP. Procesné strany si nárok na náhradu trov konania v zmiari neupravili, na náhrade trov konania sa nedohodli. Obe strany navrhli rozhodnúť o náhrade trov konania v súlade s CSP.

8. Právny zástupca žalovaného v písomnom podaní z 18.1.2017 zároveň žiadal rozhodnúť o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v súlade s § 255 ods. 1,2 CSP. Poukázal na odôvodňujúcu časť rozsudku s tým, že ak súd rozhodol o skončení pracovného pomeru, mal vo veci čiastočne úspech aj žalovaný. Ani priznaná suma náhrady mzdy podľa obsahu súdneho zmiaru nezodpovedá pôvodne uplatnenému nároku. V zmiari je zohľadnený aj nárok žalovaného na vrátenie vyplateného odstupného. Aj v tejto časti bol žalovaný čiastočne úspešný.

9. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Súd po dôkladnom zvážení a posúdení pomeru úspechu oboch procesných strán aj vzhľadom na povahu veci a rozhodnutie medzitýmny rozsudkom a nakoniec schválenie súdneho zmiernu dospel k záveru, že žalobkyňa bola v konaní prevažne úspešná. Predmetom konania bol určovací nárok žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ďalej náhrady mzdy až po moment pridelovania práce žalovaným. Rozhodujúcim v danej veci bolo vyriešenie otázky platnosti alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru a v tomto smere bolo aj dokazovanie zo strany súdu a procesných strán najdôležitejšie a najrozsiahlejšie. Od začiatku konania všetky písomné a ústne prejavy sa týkali práve spornej skutočnosti, či boli naplnené skutkové dôvody na danie výpovede, resp. išlo o neplatnú výpoveď. V tejto časti bola žalobkyňa plne úspešná, pretože súd rozhodol, že skončenie pracovného pomeru je neplatné. Všetky ostatné nároky na náhradu mzdy a aj prípadné vrátenie odstupného boli jednoznačne závislé od uvedeného posúdenia platnosti skončenia pracovného pomeru. Je pravdou, že žalovaný bol úspešný v časti posúdenia ďalšieho trvania pracovného pomeru, ktorý právny vzťah bol však v danej veci následným a vedľajším. Žalovaný až na dotaz súdu navrhol, aby súd posúdil ukončenie pracovného pomeru a v tomto smere poskytol skutkovú argumentáciu, ktorú súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní len čiastočne. Nemôže ísť z hľadiska úspešnosti v konaní o rovnovážny nárok, ale menej významný a to aj z hľadiska toho, že k jeho uplatneniu pristúpil žalovaný až v závere konania. Súd preto aj z pohľadu spravodlivého vyváženia procesného úspechu a neúspechu považoval za rozumné priznať žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30%. Vo zvyšnej časti je žalobkyňa neúspešná, pretože pravdou zostáva, že súd medzitýmny rozsudkom nevyhovel jej návrhu o určenie, že pracovný pomer trvá. Ani schválením súdneho zmiernu, ktorým si po vzájomnej dohode usporiadali procesné strany všetky nároky a i tie, ktoré neboli predmetom konania, a teda poskytovania právnej pomoci, nevidí súd dôvody na rozhodnutie o trovách tak, že by boli obe strany úspešné rovnako. Žalobkyňi nepochybne patril nárok na náhradu mzdy v súvislosti s neplatnosťou skončenia pracovného pomeru až do rozhodnutia súdu o skončení pracovného pomeru, povinnosť vrátiť odstupné vyplynula práve z dôsledkov súdneho rozhodnutia, ktorá skutočnosť nemôže byť pripísaná na ľarchu žalobkyne. Ani čiastočné zastavenie konania ohľadom náhrady mzdy pôvodne uplatnenej až do momentu pridelovania práce, neznamená taký procesný neúspech, ktorý by nezakladal žalobkyňi žiadny nárok na náhradu trov konania.

11. S prihliadnutím na uvedené súd priznal žalobkyňi ako strane s pomerným úspechom vo veci nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu v časti schválenia zmiernu odvolanie nie je prípustné /výroky I. a II./

Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku III. a IV. /zastavenie a trovy konania/ možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach (§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP). Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.